

DECIZIA nr. 55 din 2010

privind soluționarea contestațiilor formulate de

Î.I. X,

înregistrate la Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita
sub nr.../2010

Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală, Serviciul de Inspecție Fiscală – Persoane fizice 1, prin adresa nr.../2010, asupra contestațiilor formulate de **Î.I. X**, cu sediul în Județul Harghita.

Contestațiile sunt formulate împotriva deciziilor de impunere nr. .../2010 și nr.../2010, emise de Activitatea de Inspecție Fiscală, Serviciul Inspecție Fiscală – Persoane Fizice 1, prin care s-au stabilit obligații fiscale de plată în sumă totală de ... lei, reprezentând:

- ... lei impozit pe venit și majorări de întârziere aferente;
- ... lei majorări de întârziere aferente impozitului pe venit;
- ... lei taxă pe valoarea adăugată;
- ... lei majorări de întârziere aferente TVA.

Contestațiile au fost depuse în termenul prevăzut de art.207 (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în M.O. partea I nr.513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.209 (1) și art.207 (1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală - republicat în M.O. partea I nr.513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. Î.I. X, prin contestațiile depuse la Activitatea de Inspecție Fiscală, înregistrate sub nr. .../2010, solicită anularea parțială a actelor contestate, invocând următoarele motive:

1. În fapt contestatara a înregistrat la cheltuieli contravaloarea mai multor materiale de construcții, din a căror valoare o cotă de 33% a fost neacceptată la plată în temeiul Notei explicative, în care a declarat că materialele de construcții achiziționate au fost folosite pentru renovarea în cotă de 75 % a trei dintre imobilele aparținând contestatarei. Or organul fiscal a

interpretat greșit declarația făcută, constatând în mod eronat că materialele de construcții s-au utilizat doar în proporție de 66%, cu toate că toate materialele au fost folosite pentru reînnoirea imobilelor, iar cota de 75% se refera la reînnoire și nu la folosirea materialelor. Chiar dacă organul fiscal ar fi interpretat în mod corect mențiunea făcută de contestatară, ar fi trebuit să refuze o parte reprezentând 25% din cheltuieli și nu 33%, cum a procedat.

În consecință, cheltuielile efectuate în legătură cu achiziționarea acestor materiale îndeplinesc condițiile impuse de art.48 alin.4 din Cod fiscal, fiind efectuate în cadrul activităților în scopul realizării de venituri și cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în curs.

Punctul 38 din HG 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 stabilește în mod clar că „sunt cheltuieli deductibile și cele efectuate pentru întreținerea și funcționarea spațiilor folosite pentru desfășurarea afacerilor chiar dacă documentele sunt emise pe numele proprietarului și nu pe numele contribuabilului.”

2. În ceea ce privește neacceptarea cheltuielilor efectuate cu achiziționarea de cartele telefonice în cotă de 50%, această soluție este nelegală, având în vedere că taxele de telecomunicații sunt cheltuieli deductibile conform pct.38 din Normele metodologice de aplicare. Conținutul Notei explicative a fost înțeleasă greșit de organul fiscal. Contestatară a menționat că, cartelele respective au fost folosite în mare parte pentru activitățile ECONET, iar pentru apelarea clienților în cotă de 50%.

Efectiv, achiziționarea tuturor cartelelor fiind efectuată în interesul direct al activității, în vederea ținerii legăturii cu clientele întreprinderii, precum și a realizării serviciilor prestate de contestatară, acestea reprezintă cheltuieli deductibile.

3. În privința neacceptării ca fiind deductibile cheltuielile privind achiziționarea de mobilier, contestatară arată că funcționabilitatea unui sediu social presupune utilizarea lui cu mobilier, iar unul dintre imobile ale întreprinzătoarei funcționează ca sediu social. În consecință, pentru considerentele arătate, și având în vedere că printre obiectele de activitate secundară se află și fabricarea și vânzarea de mobile, contestatară consideră că aceste cheltuieli sunt deductibile.

Toate aceste cheltuieli au fost în mod legal evidențiate în cadrul cheltuielilor deductibile, având în vedere că toate au fost folosite în cadrul activității și în interesul subscrisei.

4. Cu privire la facturile fiscale nr.../2007,/2006,/2006 și/2006, contestatară arată că, aceste cheltuieli privind utilaje pentru prelucrarea lemnului au fost folosite în activitățile sale, deoarece printre obiectele de activitate se numără și lucrări de tâmplărie și dulgherie, producția mobilierului pentru bucătării, iar aceste utilaje erau necesare pentru desfășurarea activității.

5. Cu privire la factura fiscală nr.../2007 reprezentând valoarea paltonului, pantalonilor și sacoșelor, arată că și aceste bunuri au fost folosite în interesul activității, sacoșele în scopuri de marketing, iar hainele erau necesare pentru prezentări, deoarece așa cum rezultă din raportul de inspecție, printre clienții întreprinderii se află și SC Z SRL, iar în cadrul activității cu aceasta erau necesare prezentări de produse. Astfel, și aceste facturi fiscale trebuie acceptate, reprezentând cheltuieli deductibile.

6. În ceea ce privește majorările de întârziere, calculate de organul fiscal, acestea fiind obligații de plată accesorii principalului, care urmează soarta principalului, contestatara consideră că nu sunt legal stabilite.

Contestatara recunoaște legalitatea neacceptării la cheltuieli deductibile a facturilor fiscale reprezentând ratele de leasing și a asigurărilor CASCO.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr.../2010, care a stat la baza emiterii Deciziilor de impunere nr.../2010 și nr.../2010, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală, Serviciul Inspecție Fiscală - Persoane Fizice, au constatat următoarele:

În legătură cu impozitul pe venit

Perioada verificată: 01.01.2006 - 31.12.2008

Organul de control a constatat că contribuabilul în anul 2006 a înregistrat la cheltuieli în registrul jurnal de încasări și plăți valoarea integrală a facturilor emise de furnizorul SC W SRL, c/v materiale de construcții conform anexa 3., dar în anul respectiv nu a realizat venituri și aceste cheltuieli au fost utilizate de contribuabil pentru nevoi personale. Din nota explicativă, dată de contribuabil, reiese că din materialele de construcții achiziționate doar o cotă de 2/3 a fost folosită în cadrul desfășurării activității (anexa 2.), încălcând prevederile art.48 alin.4 lit.a, alin.7 lit.a din Legea nr.571/2003 și pct.37 din HG nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003. Cheltuielile nedeductibile înregistrate în evidența contabilă se prezintă astfel: ... lei pentru anul 2006, ... lei – anul 2007 și ... lei – anul 2008.

Contribuabilul a înregistrat la cheltuieli în anul 2007 valoarea integrală a facturilor emise de SC Y SRL, c/v haine, palton, pantaloni și sacoșuri, conform anexei 3., care nu au legătură cu activitatea desfășurată și au fost utilizate de contribuabil pentru nevoi personale. Contribuabilul a mai înregistrat la cheltuieli c/v facturilor fiscale emise de SC Q SRL (cartele telefonice), din care o cotă de 50% a fost folosită în cadrul desfășurării activității conform Notei explicative dată de contribuabil. Cheltuielile nedeductibile înregistrate în evidența contabilă se prezintă astfel: ... lei pe anul 2007 și ... lei pentru anul 2008.

Organul de control a constatat că contribuabilul a înregistrat în contabilitate la cheltuieli cu materiale pentru fabricarea mobilierului pentru bucătărie și utilaje pentru prelucrarea lemnului, iar din aceste cheltuieli nu a realizat venituri și utilajele achiziționate nu sunt înregistrate nici în Registrul Inventar. A fost înregistrat în Registrul jurnal de încasări și plăți c/v „comb.frig.6355”, care nu are legătură cu activitatea desfășurată și a fost utilizată pentru nevoi personale, bunul achiziționat nefiind înregistrat nici în Registrul inventar. Cheltuielile nedeductibile înregistrate în evidența contabilă se prezintă astfel: ... lei pe anul 2007 și ... lei pentru anul 2008. contribuabilul a încălcat prevederile art.48 alin.4 lit.a, alin.7 lit.a, j, alin.8 și alin.9 din Legea nr.571/2003 respectiv pct.37 și 41 din HG nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003.

Având în vedere că cota procentuală de participare conform declarațiilor de venit între asociații X și T este de 50-50%, s-au emis două decizii de impunere privind impozitul pe venit stabilit în plus, astfel: **Decizia de impunere nr.../2010** prin care s-a stabilit în sarcina T ... lei impozit pe venit cu ... lei majorări de întârziere aferente și Decizia de impunere nr.../2010 (necontestată) pe numele X prin care s-a stabilit ... lei impozit pe venit, precum și ... lei majorări de întârziere aferente.

În legătură cu taxa pe valoare adăugată

Perioada verificată: 01.01.2007 - 31.12.2009

În urma verificărilor s-au constatat că s-a dedus TVA pentru „haine”, „pal mahon”, „pal mestecan”, „blat de lucru”, „folie cant.mahon”, „Folie cant.platin natur”, „utilaje pt. prelucrarea lemnului”, „palton”, „pantaloni”, „sacoșuri”, „comb.frig.6355”, „cartele orange” și materiale de construcții cu toate că contribuabilul verificat realizează venituri doar după Contractul de prestări servicii marketing nr.../2007 încheiat cu SC Z SRL, astfel bunurile au fost folosite pentru uzul personal, fiind încălcat prevederile art.145 alin.2 din Codul fiscal, valoarea impozabilă fiind de ... lei.

În concluzie, în urma inspecției fiscale s-a stabilit **TVA suplimentar de plată** în sumă de ... lei și **majorări de întârziere** în sumă de ... lei, pentru care s-a emis **decizia de impunere nr. .../2010**.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de contestatara, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatara și organele de inspecție fiscală, se reține:

În legătură cu impozitul pe venit în sumă de ... lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de ... lei, sume contestate din cele stabilite suplimentar, cauza supusă soluționării este dacă organele de inspecție

fiscală în mod legal nu au acceptat la deducere o parte din cheltuielile cu diferite bunuri și servicii și taxa pe valoarea adăugată aferentă, ca efectuate în scop personal, în condițiile în care contestatara susține că organele de inspecție fiscală în mod eronat au considerat cheltuielile ca nedeductibile.

În fapt, organele de inspecție fiscală la determinarea venitului impozabil au considerat ca nedeductibile o serie de cheltuieli, cum ar fi c/v diferitelor îmbrăcăminte, sacoșuri, 50% din cheltuielile cu cartele telefonice, 33% din contravaloarea materialelor de construcții, mobilier, utilaje pentru prelucrarea lemnului. Organele de inspecție fiscală au considerat, că aceste achiziții nu au legătură cu activitatea desfășurată și au fost utilizate de contribuabil pentru nevoi personale.

Organul de inspecție fiscală nu a acceptat la deducere nici taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor susmenționate pentru acelaș motiv.

Î.l. X, prin contestațiile depuse împotriva deciziilor de impunere nr.../2010 și nr.../2010, susține că organele de inspecție fiscală în mod greșit au considerat ca nedeductibile cheltuielile precizate în cuprinsul contestațiilor și taxa pe valoarea adăugată aferente acestora, precizând, că toate aceste cheltuieli au fost în mod legal evidențiate la cheltuielile deductibile, având în vedere că toate au fost folosite în cadrul și în interesul activității.

Contribuabila mai susține, că organul fiscal a interpretat greșit declarația făcută prin nota explicativă, aceasta a menționat, că cartelele telefonice au fost folosite în mare parte pentru activitățile ECONET, iar pentru apelarea clienților în cotă de 50%, iar referitor la materialele de construcții cota de 75% se refera la reînnoire și nu la folosirea materialelor.

Din analiza documentelor aflate în dosarul cauzei și din argumentele invocate de contestatara și organele de inspecție fiscală organul de soluționare a contestației nu poate să se pronunțe asupra situației de fapt fiscale. Pentru clarificarea și stabilirea situației reale este necesară o analiză mai detaliată.

În drept, în temeiul art.216 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

se vor desființa deciziile de impunere nr. ../2010 pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de ... lei și nr. ../2010 pentru impozitul pe venit în sumă de ... lei (în limita sesizării), urmând ca organele de inspecție fiscală, printr-o

altă echipă decât cea care a întocmit actele de control contestate, să reanalizeze situația de fapt pentru aceeași perioadă și pentru aceleași operațiuni care au făcut obiectul deciziilor de impunere contestate, în sensul celor reținute în prezenta decizie.

La reverificare, organele de inspecție fiscală vor avea în vedere și argumentele invocate prin contestațiile depuse, precum și faptul, că contestatara recunoaște legalitatea neacceptării la cheltuieli deductibile a ratelor de leasing și a asigurărilor CASCO.

Referitor la majorările de întârziere aferente obligațiilor fiscale contestate, având în vedere prevederile art. 47 (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform căreia *„Desființarea totală sau parțială, potrivit legii, a actelor administrative prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage desființarea totală sau parțială a actelor administrative prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale anulate, chiar dacă acestea au devenit definitive în sistemul căilor administrative de atac”*, precum și principiul de drept **“accesorium sequitur principalem”**, se vor desființa deciziile de impunere nr. ../2010 și nr. ../2010 și pentru majorările de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de ... lei și impozitului pe venit în sumă de ... lei.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 206, art. 209, art. 213 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Desființarea deciziilor de impunere nr. ../2010 și nr.../2010, emise de Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru sumă totală de ... lei, reprezentând:

- ... lei impozit pe venit și majorări de întârziere aferente;
- ... lei majorări de întârziere aferente impozitului pe venit;
- ... lei taxă pe valoarea adăugată;
- ... lei majorări de întârziere aferente TVA,

urmând ca organele de inspecție fiscală, printr-o altă echipă decât cea care a întocmit actele de control contestate, să reanalizeze situația de fapt pentru aceeași perioadă și pentru aceleași operațiuni care au făcut obiectul deciziilor de impunere contestate, în sensul celor reținute în prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Harghita, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit procedurii legale.